

Зашто је оклеветан свети цар Иван IV Грозни?

Објављено 05 јул 2016

ИВАН СТРАШНИ¹. О НАРОДНОМ ПОШТОВАЊУ ЦАРА ИВАНА ГРОЗНОГ И ЊЕГОВИМ ВЕЛИКИМ ДЕЛИМА НА СЛАВУ РУСИЈЕ

Месно поштовање Цара Ивана Васиљевича Страшног, као Свеца Руске Православне Цркве, почело је још почетком XVII века. Тако су до нас дошли свеци Корјажемског манастира из 1624 године, који се налазио на северу Русије, близу Архангелска, где се под датумом од 11. јуна говори о „обретењу тела Цара Ивана“.

Свима је познато да је током поновног сахрањивања Светог благоверног Царевића Дмитрија, невино убијеног од стране непријатеља Русије у Архангелском сабору Московског Кремља, 1606. године била отворена и гробница са остацима Цара Ивана, и руски људи су могли да се увере у непропадљивост његових светих моштију.

Многбројна чудеса су се према молитвама Ивану Страшном вршила вековима. Познато је, да је у Архангелском сабору Московског Кремља, крајем XIX и почетком XX века, било одобрено да се служе панихиде цару Ивану и да му се обраћају са молитвом, и по тим молитвама су се догађала чуда.

Настојник тог сабора, познати свештеник Валентин Амфитеатров, је водио нарочиту књигу у којој је писао о чудесима, добијеним по молитвама Цару Ивану.

Руски народ је волео и поштовао Цара Ивана Васиљевича због његових великих дела, учињених у корист Русије, за његову чврсту веру у Господа нашега Исуса Христа, и за његов труд у славу Свете Православне Цркве.

Мироточива икона св. цара Ивана Страшног

Први Цар на Руси, који је прихватио наслеђе православне империје РOMEЈА (Византијске) и који је на делу остварио концепцију „Москва-Трећи Рим:

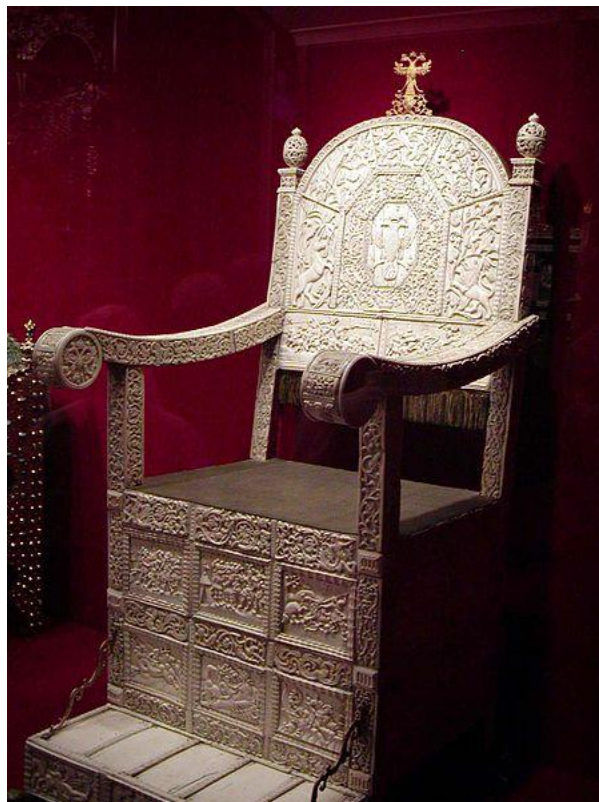
- + проширио је територију наше земље више од два пута (у многим до данашњих граница), присајединивши Русији Казанско, Астраханско, Сибирско канство, Ногајску хорду (Заволожје), Пјатигорје (Северни Кавказ);
- + Утврдио је руску власт у басенима река Волге, Каме, Урала, Обе и Иртиша;
- + Поразио је окултни Ливонски ред у Прибалтици, зауставио је и избегао немачку агресију на нашу земљу;
- + одбио је координиране нападе на Русију већине земаља Северне, Централне и Јужне Европе: Шведске, Данске, Пољске (уз учешће мађарских и немачких војски), Кримског Кана, Османске Империје;
- + на самом крају је уништио јерес жидовствујушчих, која је претила Руској Православној Цркви, поштујући у чистоћи православну веру и штитећи цркву;
- + Иницирао је и непосредно је учествовао у формирању и грађењу десетина манастира и стотину храмова по целој Руси;
- + увео је штампање књига на Руси, помогао је у ширењу православног образовања;
- + Направио је изборни систем владања и Саборног управљања земљом, побољшавши положај сељака и ограничивши бојарско самовлашће;
- + Створио је управо оно, што се при његовој владавини почело називати Света Русија.

Цар Иван Васиљевич је од детињства водио благочестив живот, у молитви је проводио неколико часова свакога дана. Цар је био истакнута личност, истакнути православни писац и публициста. Осим многобројних посланица које је написао, био је и писац многих црквених канона, стихира, тропара и кондака, који се и данас чују у нашим храмовима.

Сплеткама непријатеља биле су отроване три његове жене, три пута је био удовац. Двојица царских синова - Фјодор и Дмитриј - су прослављени од стране Руске Православне Цркве у чину Светих.

За 51 годину царствовања Ивана Васиљевича, у процесу борби са бојарским заверама и издајом и уништавањем јереси жидовствујућих било је погубљено не више од 4 хиљаде људи од једног и по милиона становника Русије, чиме су успели да избегну велике унутрашње немире и потресе, у којима је могло да погине стотину хиљада руских људи.

У исто то време, у XVI веку, у Француској, Немачкој, Енглеској и Шпанији у процесу социјалних и религиозних конфликта погинуло је више од сто хиљада људи у свакој од ових земаља.

Трон Ивана Грозног

Цар Иван Васиљевич је принео искрено хришћанско покајање за своја учињена сагрешења, молио се за све кажњене људе по његовој наредби без обзира на то, да ли су они заслужили ту казну или не. По манастирима су им слали синодике и давали су велика новчана средства за помен душа погубљених.

Мошти Цара Ивана се нетељене налазе у Архангелском Сабору Московског Кремља. Као локално поштовани светац, помиње се и код светаца XVII века и представљен је на иконама и фрескама. По молитвама њему догађа се много чудесних избављења. Све то потврђују руски летописи, који се односе на XVI век. Ни један из домаћих писмених извора XVI века не указује на Цара Ивана Васиљевича као на кривца смрти свог сопственог сина Ивана и Митрополита Филипа, што он и није био. Неистините чињенице о Цару Ивану Васиљевичу настале су из дела издајника и издајца Русије (као што је Курбскиј) и мемоара амбасадора Русији непријатељских држава (Ватикана и других).

У последње време све чешће намерно клеветају благоверног Цара Ивана Грозног, а самим тим, кроз њега и сву идеју Руског Православног Царства уопште.

Уколико погледамо на крајње чињенице царовања Ивана IV, видећемо да је Иван Страшни владао 51 годину и за то време:

- \$11. Проширење наше државне територије је износило скоро 100% (од 2,8 мил.кв.км до 5,4 мил.кв.км). Русији су била припојена царства: Казањско, Астрахањско, Сибирско, као и Ногај и део Северног Кавказа. Руска Држава је по својој величини постала већа од све остале Европе!
- \$12. Повећање становништва је износило 30-50%.
- \$13. Руска држава је по својој величини постала већа од све остале Европе!
- \$14. Руски Цар Иван Грозни се први венчао на царство, прихватио је царску титулу, једнаку са императорском и постао први Помазаник Божији на Руском престолу.
- \$15. Извршена је широка реформа процесног права.
- \$16. Уведен је општи избор месне администрације.
- \$17. До тада невиђеном брзином развила се трговина са Енглеском, Персијом и Средњом Азијом
- \$18. По наредби цара основано је 155 градова и тврђава, саграђено око 40 цркви и 60 манастира.
- \$19. Направљена је државна пошта и основано око 300 локалних пошти.

Иван Грозни прима схиму пред смрт.

Иван Страшни - духовни и културни живот за време његове владавине:

- 1010. Постављена је основа регуларном сазиву Државних сабора.
- \$111. Одржао се познати “Стоглави“ сабор Руске Православне Цркве, први у пуном смислу те речи Помесни сабор.
- \$112. Написана су Чети Минеја (Месечна читања) светог митрополита Макарија.
- \$113. Постављена је основа штампању књига, направљене су две типографије, сакупљено је књижевно благо цара.
- \$114. Дат је државни карактер писању лепописа, направљен је „Лицевој летописни свод“ (Цар књига)²
- \$115. Направљена је мрежа општеобразовних школа.
- \$116. У руској литератури се залагањем Ивана Грозног појавио нови жанр - публицистика.
- \$117. И све то - без обзира на многобројне ратове и 20-годишњу борбу са европским земљама, које су подржавале Пољску, Литванију и Шведску у рату против Русије (њих су подржали Ватикан, Француска, Немачка, Влашка, Турска, Крим, Данска, Мађарска - ко новцем, ко војницима, ко дипломатским интригама).

Упркос клеветатама, Иван Страшни је оставио својим наследницима моћну државу и наоружану војску, које су омогућиле његовим наследницима да однесу победу у раду са Шведском и да поставе на бојном пољу војску од петсто хиљада војника. (1598).

У разореној држави је то немогуће!

---

¹ Іваннъ Василѣвичъ, прозвани "Грозны", у постригу Јона (25. августа 1530. — 18 (28.) марта 1584.) — велики кнез московски и целе Русије од 1533.год, први цар целе Русије (од 1547. год.).

На средњевековном руском језику израз "грозный" није значио исто што и "грозни" на данашњем србском, као што неупућени мисле - већ "страшни, силни, опасни". Будући да је св. цар Иван IV Васиљевич заиста био страхан свим непријатељима Православља, руске државе и народа. Тај израз је у средњем веку имао звук поштовања, уважавања и љубави према свом цару, зато га је руски народ тако и назвао, слично као што је србски народ свог цара Душана прозвао "Силним". На немачком језику је био зван "Гроссе" што значи "Велики". То је још једна у низу гнусних клевета на ово првог и светог руског цара, оснивача Русије као Трећег Рима, наследнице Византије – чуварке светског Православља. (прим. прир.)

² Лицевой летописный свод (Лицевой летописный свод Ивана Грозного, Царь-книга) — летопис догађаја светске и нарочито руске историје написан 60-70 тих година 16. века (вероватно 1568—1576 г.), нарочито за царску библиотеку, у једном примерку. Реч "Лицевој свод" означава да је био богато украшен илустрацијама "у лицима". Састоји се од 10 томова, има око 10.000 листова са преко 16.000 минијатура. Обухвата период од "стварања света" до 1967. год. Ова књига садржи и бројне наводе о србској историји, од преднемањихке историје, преко светог Саве, коме је посвећено највише места и илустрација, до Косовског боја. О делу србске историје издата је књига на србском: Свети Сава у руском царском летопису (Више на: <http://www.pravoslavie.ru/srpska/58947.htm>) (прим. прир.)